

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci navrhovateľa: **Ing. L.**, adresa na doručovanie P.O.BOX X., O., proti odporcovi: **O.**, o zaplatenie 99 997 Sk s prísl., vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 17 Rob 1361/1996, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2007 č. k. 4 Obo 68/2007-51, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 25. apríla 2007 č. k. 4 Obo 68/2007-51 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol opravený výrok platobného rozkazu, zrušil. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nešlo o zrejmu chybu pri písomnom vyhotovení platobného rozkazu. Z obsahu platobného rozkazu jednoznačne vyplýva, (z opisu i prvopisu na l.č. 24), že súd žalobe vyhovel v požadovanom rozsahu, i pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 1% z jednotlivých finančných čiastok a je jednoznačné, že povinnosť bola uložená od ... do zaplatenia, čo vyplýva zo znenia v platobnom rozkaze „všetko do zaplatenia“.

V prípade, že by platobný rozkaz v spornej časti zmluvnej pokuty neobsahoval znenie „všetko do zaplatenia“, potom by však tiež nešlo o chybu, ale vec by sa posudzovala ako nerozhodnutie o celom návrhu.

V predmetnej veci odvolací súd prijal názor, že platobný rozkaz vo výroku netrpí žiadnou chybou, ktorú by bolo potrebné odstraňovať a bolo ním v plnom rozsahu vyhovené podanej žalobe, bez akýchkoľvek pochybností, pretože zo znenia „všetko do zaplataenia“ je jednoznačné, že povinnosť odporcu zaplatiť zmluvnú pokutu za jednotlivé sumy od určených dátumov, bola stanovená do zaplataenia a znenie výroku platobného rozkazu nevyvoláva žiadne pochybnosti o tejto skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania odporca uviedol:

Dovolanie je prípustné podľa § 239 ods. 1 OSP. Súd prvého stupňa odvolaním napadnutým uznesením opravil výrok platobného rozkazu tak, že „Odporca je povinný navrhovateľovi zaplatiť 99 997 Sk spolu so zmluvnou pokutou 1 % za každý deň omeškania z čiastky 4226 Sk od 1. decembra 1992 do zaplataenia, z čiastky 148 251 Sk od 1. decembra 1992 do zaplataenia. ....“.

Uznesenie odôvodnil tým, že pri písomnom vyhotovení platobného rozkazu zo dňa 27. júna 1997 došlo k zjavnej chybe, pretože vo výroku nie je uvedený za sumami text „do zaplataenia“, teda platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s vôľou navrhovateľa, preto súd rozhodol podľa § 164 O.s.p. o oprave chyby.

Toto zistenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je pravdivé, pretože predmetný platobný rozkaz nebol vydaný v súlade s návrhom navrhovateľa, o čom svedčí skutočnosť, že v odvolaní proti tomuto uzneseniu samotný navrhovateľ konštatoval, že platobný rozkaz nebol vydaný v súlade s jeho návrhom.

Podľa § 164 súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsahu chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým

opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť. V danom prípade súd v súlade s § 164 vydal opravné uznesenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pochybil závažným spôsobom, keď predmetné uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.

Podľa uvedeného ustanovenia súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Pri vydávaní opravného uznesenia súd neposudzuje vec a ani nevykonáva ďalšie dôkazy. Podľa § 221 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie podľa ods. 1 písm. h/ O.s.p., vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, čo sa v danom prípade nestalo. Odporca má dojem, že Najvyšší súd Slovenskej republiky konal pod nátlakom navrhovateľa, ktorý spochybňuje rozhodnutia nezávislých súdov Slovenskej republiky hrubým spôsobom. Uráža sudcov Slovenskej republiky, čím vytvára nátlak na súdy, čomu zrejme podľahol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Nakoľko sa jedná o tak závažné porušenie procesných predpisov, že pokiaľ by toto porušenie nenapravil Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní, nebude mať odporca inú možnosť, len sa domáhať svojich základných práv na Ústavnom súde Slovenskej republiky.

Navrhovateľ k dovolaniu sa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolateľ prípustnosť dovolania v danej veci odvodzuje zo znenia § 239 ods. 1 OSP, t.j., že odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil

uznesenie súdu prvého stupňa. Tento právny názor dovolateľa nie je správny. Je pravdou, že o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu môže ísť aj vtedy, ak vo výroku uznesenia odvolacieho súdu sa výslovne slovo „zmeňuje“ nepoužije, a teda o zmeňujúce uznesenie ide vtedy, ak z jeho obsahu vyplýva, že výrok uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd nahradil iným výrokom. V danom prípade však odvolací súd takto nepostupoval a uznesenie súdu prvého stupňa iba zrušil, lebo vychádzal z toho, že toto uznesenie nemalo byť vôbec vydané. Za tohto stavu toto uznesenie odvolacieho súdu nemožno považovať za zmeňujúce v zmysle ust. § 239 ods. 1 OSP. Dovolací súd prípustnosť dovolania nezistil ani podľa ust. § 237 OSP.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 4 dovolanie odmietol.

Aj napriek tomu, že dovolací súd dovolanie odmietol, vzhľadom na obsah spisu považuje za potrebné vo veci poukázať na vzniknutú procesnú situáciu a z toho vyplývajúci ďalší procesný postup súdu prvého stupňa, prípadne aj odvolacieho súdu.

Na návrh navrhovateľa súd prvého stupňa dňa 27. júna 1997 vo veci vydal platobný rozkaz (č.l. 24). Odporca písomným podaním zo dňa 16. februára 2007 (č.l. 38) navrhol podľa ust. § 173 ods. 2 OSP zrušiť tento platobný rozkaz, resp. navrhol, aby mu tento platobný rozkaz bol riadne doručený, keďže podľa jeho názoru mu nebol doručený do vlastných rúk v zmysle ust. § 173 ods. 1 OSP.

Súd prvého stupňa o uvedenom návrhu nerozhodol a ani žiadnym iným procesným spôsobom sa s jeho obsahom nevyporiadal. Bez akejkoľvek súvislosti s uvedeným návrhom súd prvého stupňa vo veci vydal iba opravné uznesenie, ktoré uznesenie odvolací súd zrušil a tiež s týmto návrhom sa nezaoberal.

Vzhľadom na nečinnosť súdu prvého stupňa v uvedenom smere a tiež aby nedochádzalo k porušovaniu práv účastníkov konania (§ 2 OSP), v ďalšom konaní je potrebné, aby súd prvého stupňa o návrhu odporcu zo 16. februára 2007 rozhodol,

pričom je potrebné predovšetkým ozrejmiť, čoho konkrétne sa ním odporca domáha a tiež je potrebné procesne vyporiadať sa s jeho námietkou, že platobný rozkaz mu nebol doručený do vlastných rúk, keďže ho neprevzala osoba k tomu oprávnená.

Naviac odporca podaním z 1. marca 2007 (č.l. 43) podal odpor proti platobnému rozkazu v znení opravného uznesenia. Súd prvého stupňa sa nevyporiadal ani s právnymi účinkami tohto odporu (§ 174 ods. 2). Pri riešení týchto procesných otázok súd prvého stupňa bude musieť najprv sa vyporiadať s otázkou, či platobný rozkaz bol odporcovi riadne doručený do vlastných rúk a v prípade potreby v tomto smere vykoná aj dokazovanie.

Navrhovateľovi trovy v dovolacom konaní nevznikli, a preto ich náhradu dovolací súd mu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu